

Lúc khó khăn mới biết ai là bạn, khi hoạn nạn mới hiểu bạn là ai...

By Tâm Hương

Có câu nói rằng: “Lúc khó khăn mới biết ai là bạn, khi hoạn nạn mới hiểu bạn là ai!”.

Quả đúng vậy, chỉ khi gặp khó khăn, bế tắc, bạn mới nhận ra ai tốt với bạn, ai yêu bạn thực sự, mới hiểu được cuộc sống này đôi khi còn nhiều điều ngang trái.

Trời mưa rồi, mới biết ai sẽ là người đưa dù cho bạn. Gặp chuyện rồi, mới biết ai sẽ là người đối đãi với bạn thật lòng. Có những người chỉ biết thêu hoa trên gấm, chứ không biết đưa than trong những ngày đông. Lại có những người chỉ biết thêm dầu vào lửa, chứ không biết đối đãi chân thành.

Người bạn quen biết rất nhiều, nhưng người thật sự có thể giúp đỡ bạn liệu có được mấy?

Lúc khó khăn mới biết ai là bạn, khi hoạn nạn mới hiểu bạn là ai:

Vậy nên đừng nói bạn quen biết bao nhiêu người, mà hãy nên xem lúc bạn có khó khăn, còn có mấy người “quen biết” bạn. Bạn bè chỉ cần chất lượng, không cần số lượng, khoai tây chất đầy cỗ xe chẳng bằng một viên minh châu phát sáng.

Người muốn đưa tiễn bạn về nhà, đông nam tây bắc đều sẽ thuận đường. Người muốn cùng bạn ăn cơm, chua ngọt đắng cay đều thích ăn. Người muốn gặp mặt bạn, 24 giờ đều có thời gian rảnh.

Tôi có một quả táo, chia cho bạn một nửa, đấy chính là tình bạn. Tôi chỉ ăn một miếng, còn lại đều đưa cho bạn, đấy chính là tình yêu. Tôi không ăn miếng nào mà đưa ngay cho bạn hết, đấy chính là cha mẹ bạn. Tôi đem giấu đi, nói với người khác rằng tôi cũng đói rồi, đấy chính là xã hội.

Đàn ông chỉ có khổ một lần mới sẽ biết người phụ nữ nào yêu bạn thật lòng. Phụ nữ chỉ có xấu một lần, mới biết người đàn

ông nào sẽ không rời bỏ bạn.

Con người ta chỉ một lần sa cơ, mới biết ai thật lòng, ai quan tâm đến mình nhất. Làm bạn không phải là bởi bạn có tiền tôi mới theo sau, trân quý không phải bạn xinh đẹp tôi mới quan tâm.

Điều mà thời gian lưu lại không phải là tài phú, không phải là vẻ đẹp, mà là sự chân thành. Hoa nở rồi sẽ tàn, thời gian trôi đi sẽ không quay trở lại. Lâu ngày không hẳn sẽ sinh tình, nhưng nhất định sẽ thấy được lòng người.

Những người hời hợt chớ nên quen thân.
Những người chân thành hãy nhớ nắm bắt.
Xin hãy trân quý những người đáng phải trân quý, làm những việc mà bản thân ta nên làm, đừng quan tâm nhiều quá về những điều khác.

Lời lẽ dù có hoa mỹ hơn, nhưng không giữ lời hứa, cũng là lời nói suông. Tình bạn dù có sâu sắc hơn, nhưng nếu không biết trân

quý, cũng là uổng phí.

Đời người, tụ hội bởi duyên, ấm áp bởi tình, tan rã bởi không biết trân quý. Khi sống, hãy nên thiện đãi bản thân, đừng chạy vào trong sinh mệnh của người khác làm kẻ chen ngang.

Không kể là tình bạn hay là tình yêu, đến rồi, thì hãy nhiệt tình đối đãi và đi rồi thì hãy thản nhiên buông tay!

Những thứ không thuộc về ta, thì ta không cần. Những thứ nếu không phải thật lòng cho ta thì cũng không cần phải quý tiếc.

Thời gian đang thay đổi, con người cũng đang thay đổi. Có những chuyện không cần phải giải thích. Tin tưởng nhau hay không chính ngay trong một ý niệm của con người.

Người đã hiểu bạn, vốn không cần phải giải thích. Người không hiểu bạn cần gì phải giải thích mất công?

